

هر چند امام زمان (ع) غالباً از انظار است و این غایت موجب محروم شدن امت از قسمتی از برکات وجود آن حضرت است که متوقف بر ظهور است، ولی قسمتی از فضیلت و اوصاف وابسته به ظهور نیست. او همچون آفتابی است که ابر غایت نمی تواند مانع تأثیر اشعه وجود او در قلوب پاک زده شود، مانند اشعه خورشید که در اعماق زمین جواهر نفیس را می پروراند، و حجاب ضخیم سنگ و خاک مانع استفاده آن گوهر از آفتاب نمی شود. و چنان که بهره مند شدن از الطاف خاصه خداوند به دو طریق است: اول: «جهاد فی الله» به تصفیه نفس از کدورتها و غایتی که مانع از انعکاس نور عنايت اوست. دوم: «اضطرار» که رافع حجاب و بنفطرت و مبداء فیض است «امن جدب المضطر إذا دعاه و كشف السوء» (1) همچون استفاده از واسطه فیض خدا که اسم اعظم و مثل اعلاي اوست به دو طریق است: اول: به تزکیه فکری و خلقی و عملی که «أما تعلم أن أمرنا هذا لا نال إلا بالورع» (2) دوم: به انقطاع از اسباب مادی و اضطرار. از این طریق بسیاری کسانی که به چاره شدند، و کارد به استخوان آنها رسیده، و به آن حضرت استغاثه کردند و نتایج گرفتند. به قصور و نقص نسبت به ساحت قدس آن حضرت اعتراف می کند. او کسی است که خدا به او نور خود را، و به وجود او کلمه خود را تمام کرده است. او کسی است که کمال دین به امامت و کمال امامت به اوست. خداوند متعال در قرآن می فرماید: «اوست که خورشید را روشنایی و ماه را نور قرار داده است» (3)، و در وجود حضرت مهدی (ع) خورشید و ماه هر دو جمعند، و چه بسا تفاوت است بین خورشید آسمان دنیا و ماه آن، و بین خورشید آسمان ملائکه اعلی و ماه آن. تفاوت این است: خورشید و ماه، روشنایی و نور است، ولی حضرت مهدی (ع) نور فروزان خداوند است، روشنایی پرتوافکن خداوند است، و تأویل آیه شریفه «و أشرق الأرض بنور ربها» ظهور آن حضرت (4) است. اگر دایره تاب دین آفتاب آسمان را که به فرمان خدا روشن است، ندارد چگونه به نیت انسان می تواند حققت خورشید وجود را که به نور خدا منور است، ادراک کند؟! آری قلم از شرح توانایی «سبحان الله» که مظهر قدرت لا یتزال است عاجز، و زبان از بیان دانایی انسانی که «نورالله» هم شیه روشن است، الکن است. پی نوشت ها: * برگرفته از: مقدمه ای در اصول دین، آیت الله العظمی وحید خراسانی. سوره نمل آیه 62 تا 63 است که اجابت می کند مضطر را زمانی که او را بخواند، و برطرف می کند سوء را؟ (آیا نمی دانی که هر آنکه امر مانع نمی شود مگر به ورع) بصائر الدرجات، الجزء الخامس، ص 263، باب 11، ج 2؛ دلائل الإمامة، ص 254، الخرائج و الجرائع، ج 2، ص 278، بحار الانوار، ج 47، ص 71. سوره ونس (10)، آیه 5.. سوره زمر (39)، آیه 69 (و درخشید زمین به نور پروردگارش). موعود شماره چهل